گزارش

ادامه کشمکش ترامپ و پلوسی

کشمکش بین دولت ترامپ و کنگره آمریکا برسر تامین بودجه دیوار حائل در مرزهای مکزیك همچنان باقی است و رسانه‌های آمریکایی می‌گویند در نهایت دونالد ترامپ مجبور خواهد شد با اعلام وضعیت فوق‌العاده این بودجه را تامین کند. این درحالی است که به دلیل اختلافات، دولت آمریکا همچنان بعد از ۳۴ روز تعطیل بوده و بیش از ۸۰۰ هزار کارمند بدون حقوق مانده‌اند. تاکنون در آمریکا سابقه نداشته که دولت به این صورت طولانی‌مدت تعطیل باقی مانده باشد.

پنجشنبه گذشته دو طرح هر کدام به صورت جداگانه از سوی جمهوریخواهان و دموکرات‌ها در کنگره آمریکا به منظور خارج کردن دولت آمریکا از تعطیلی ارائه شد، اما نتوانست رای لازم را به‌دست آورد. به گزارش ایسنا، جمهوریخواهان که اکثریت را در مجلس سنای آمریکا دارند، نتوانستند لایحه پیشنهادی دونالد ترامپ برای بازگشایی دولت را به تصویب برسانند. همزمان طرح دموکرات‌ها برای بازگشایی موقت دولت هم به جایی نرسید. به این ترتیب صدها هزار کارمند دولت روز جمعه دومین پرداختی ماه ژانویه خود را دریافت نکردند. لایحه‌ای که جمهوریخواهان ارائه کردند شامل بودجه درخواستی دونالد ترامپ برای احداث دیوار مکزیك بود، اما همزمان به صدها هزار مهاجری که در کودکی به همراه پدر و مادرشان به طور غیرقانونی به آمریکا آورده شده بودند فرصت می‌داد سه سال دیگر از مزایای اجتماعی چون مجوز کار و تحصیل استفاده کنند. دموکرات‌ها که گفته‌اند حاضر نیستند حتی یك دلار برای احداث دیوار در مرز مکزیك تخصیص دهند با «ناچیز» خواندن امتیازهای این لایحه گفته بودند در حقیقت ترامپ امتیازاتی را پیشنهاد داده که خود او طی دو سال گذشته با لغو احکام باراك اوباما از این گروه مهاجران بدون مدرك سلب کرده بود.

در مقابل، دموکرات‌ها در طرح پیشنهادی خود خواسته بودند که با تخصیص بودجه‌ای در حد دو هفته برای بخش‌های تعطیل شده دولت، ترامپ را وادار کنند که مذاکره بر سر بودجه پنج میلیارد و ۷۰۰ میلیون دلاری خود را جدا از لوایح بودجه به بحث بگذارد و به قول آنها از تعطیل کردن دولت به عنوان «گروگان برای به کرسی گذاشتن خواسته‌هایش» استفاده نکند. نانسی پلوسی، رئیس دموکرات مجلس نمایندگان موکدا گفته است تا وقتی ترامپ به بازگشایی دولت تن ندهد، حاضر به هیچ مذاکره و مصالحه‌ای نیست. او به خبرنگاران گفت بنا دارد به رئیس‌جمهور آمریکا نشان دهد که «نباید تعطیل کردن دولت را برای گرفتن هر امتیازی از کنگره رویه کند». روز چهارشنبه دونالد ترامپ طی نامه‌ای به پلوسی اصرار کرده بود که می‌خواهد ۲۹ ژانویه برای ایراد سخنرانی سالانه خود به کنگره برود، اما پلوسی جواب داد موافق تاریخ برگزاری این سخنرانی نیست و اصرار دارد آن را تا زمان بازگشایی دولت فدرال به تعویق بیندازد؛ اصراری که ترامپ بالاخره به آن تن داد و گفت این سخنرانی را به بعد از بازگشایی دولت موکول می‌کند.

روز گذشته شبکه سی.ان.ان گزارش داد کاخ سفید در حال تدارك پیش‌نویس طرحی برای دونالد ترامپ به منظور اعلام وضعیت اضطراری ملی در مرز جنوبی بوده و بیش از هفت میلیون دلار اعتبارات بالقوه را به منظور اختصاص به طرح ساخت دیوار در مرز مکزیك شناسایی کرده است. در این صورت ترامپ می‌تواند به وزارت دفاع آمریکا دستور دهد که چنین دیواری را بنا کند. با این حال همچنان که مشاوران ترامپ درباره این مساله اختلاف نظر دارند، کاخ سفید به بررسی طرح‌های جایگزین برای دور زدن کنگره ادامه می‌دهد.

روز پنجشنبه ترامپ بعد از شکست طرح‌های پیشنهاد شده در کنگره گفت: من گزینه‌های جایگزین دیگر دارم برای این که در صورت مجبور شدن از آنها استفاده کنم. رئیس‌جمهور آمریکا افزود: خیلی از افراد هستند که می‌خواهند این اتفاق رخ دهد. ارتش می‌خواهد این اتفاق بیفتد. این تهاجمی عملی به کشور ماست.

راهپیمایی در صعده یمن به مناسبت روز شهدا

استان صعده یمن دیروز شاهد راهپیمایی گسترده مردمی به مناسبت روز بزرگداشت شهدا در یمن بود. شرکت‌کنندگان در این راهپیمایی با در دست داشتن پلاکاردهایی با مضامین پایداری در برابر دشمن بر ادامه راه شهدای دفاع از حقانیت و تمامیت ارضی کشورشان تاکید و ضمن سر دادن شعارهای حماسی تاکید کردند هرگز از مواضع و اعتقادات خود در مقابل متجاوزان عدول نخواهند کرد. / العالم

گوترش خواستار گفت‌وگو میان طرفین در ونزوئلا شد

دبیرکل سازمان ملل با درخواست از تمامی جناح‌ها در داخل ونزوئلا برای آغاز مذاکرات صلح، تحقیقات مستقل درباره کشته شدن معترضان ونزوئلایی طی ناآرامی‌های این کشور را خواستار شد. استفان دوجاریك، سخنگوی آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل گفت: دبیرکل بر لزوم آغاز مذاکرات جامع و آرام میان تمامی جناح‌ها در ونزوئلا برای بررسی دلایل بحران در این کشور تاکید کرده است. / ایسنا

نمایی از سفارت آمریکا در کاراکاس پایتخت ونزوئلا

کرکس‌ها علیه کاراکاس

مروری بر کودتاهای خونین واشنگتن در آمریکای لاتین

علی باقری

بین‌الملل

نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا ضمن تکذیب هرگونه شایعه کناره‌گیری اعلام کرد تا پایان مهلت قانونی خود در قدرت باقی خواهد ماند. این درحالی است که برخی کشورهای خارجی درکنار آمریکا از خوان گوایدو رهبر مخالفان در ونزوئلا حمایت کرده و برخی کشورهای دیگر نیز از دولت قانونی مادورو حمایت کرده‌اند. مادورو دخالت‌های آشکار و پنهان آمریکا در حمایت از مخالفان را یك کودتای صریح در این کشور عنوان کرده است؛ تجربه‌ای که تاریخ نشان داده بارها آمریکایی‌ها علیه دولت‌های دیگر در سراسر جهان مرتکب شده و دولت‌های متعددی را به شیوه‌های مختلف سرنگون کرده‌اند. در این گزارش ابتدا به آخرین وضعیت ونزوئلا سپس به تعدادی از کودتاهای آمریکا در جهان به‌ویژه در کشورهای آمریکای لاتین می‌پردازیم.

به گزارش اسپوتنیك، نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا ضمن تکذیب هرگونه شایعه استعفا یا کناره‌گیری‌اش از قدرت اعلام کرده است که کار خود را تا پایان دوره ریاست جمهوری‌اش ادامه خواهد داد. براساس قانون اساسی ونزوئلا، دوره دوم ریاست جمهوری نیکلاس مادورو که در دهم ژانویه امسال آغاز شده، تا سال ۲۰۲۵ ادامه خواهد داشت. رئیس‌جمهور ونزوئلا همچنین آمریکا را به راه‌اندازی کودتا در کشورش متهم کرده و از قطع کامل روابط دیپلماتیك با آمریکا خبر داد.

دخالت‌های آمریکا

درهمین حال جان بولتن، مشاور امنیت ملی آمریکا اعلام کرده منابع مالی دولت ونزوئلا را در اختیار مخالفان ضددولتی این کشور قرار خواهد داد. از سوی دیگر وزارت خارجه آمریکا به کارکنان غیرضروری خود در ونزوئلا دستور داد این کشور را ترك کنند و از شهروندانش در آنجا هم خواست همین کار را انجام دهند. پیش از این، نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا دستور تعطیلی سفارت این کشور در آمریکا را صادر کرده بود. خوان گوایدو، رئیس شورای ملی ونزوئلا و رهبر مخالفان این کشور چهارشنبه هفته گذشته خود را رئیس‌جمهور موقت این کشور معرفی و سپس سوگند یاد کرد. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور و مایك پامپئو، وزیر خارجه آمریکا در بیانیه‌هایی مداخله‌جویانه از این تصمیم استقبال کرده و گویدا را به عنوان رئیس‌جمهور موقت ونزوئلا به رسمیت شناختند. به دنبال آن کشورهای انگلستان، آلمان، کانادا و فرانسه نیز اعلام کردند از مخالفان حمایت می‌کنند. برخی ازکشورهای آمریکای لاتین ازجمله کلمبیا و برزیل نیز اعلام کردند از مخالفان مادورو حمایت می‌کنند. این درحالی بودکه روسیه، چین، ایران، ترکیه و برخی از کشورهای آمریکای لاتین از جمله مکزیک و بولیوی اعلام کردند از دولت قانونی نیکولاس مادورو حمایت خواهند کرد. گروه‌های مقاومت نظیر حزب‌ا... لبنان و حماس نیز با صدور بیانیه‌هایی اعلام کردند از دولت قانوی مادورو حمایت خواهند کرد. روز گذشته اعلام شد آمریکا پیشنهاد برگزاری یك نشست شورای امنیت درمورد تحولات ونزوئلا را داده است.

تاریخ نشان داده بارها آمریکایی‌ها دولت‌های متعددی را به شیوه‌های مختلف سرنگون کرده‌اند

کودتا به نفع باتیستا در کوبا

کودتای ژنرال باتیستا در کوبا در ۱۰ مارس سال ۱۹۵۲ به وقوع پیوست و بدین ترتیب دیکتاتوری وی آغاز شد. مطابق قانون اساسی کوبا، باتیستا نمی‌توانست دو دوره متوالی رئیس‌جمهور باشد. هم از این رو او تصمیم گرفت باند سیاسی خود را در ساختار قدرت نگه دارد و مجدداً به پشت صحنه سیاست باز گردد. وی در سال ۱۹۵۲م. دوباره کاندیدای ریاست‌جمهوری شد اما پس از آن‌که فهمید در میان سه کاندیدای حاضر در انتخابات، سومین فرد محبوب ملت است، با اقدام به کودتا قدرت را به چنگ آورد. باتیستا اقدام خود را کنار گذاشتن ریاست جمهوری فاسد کشور توجیه کرد و سپس در انتخاباتی بدون رقیب با ۴۰ درصد آرا بر کرسی ریاست جمهوری نشست. پس از در دست گرفتن قدرت، باتیستا به پشتیبانی ارتش کوبا حکومت کرد که توسط ایالات متحده تجهیز می‌شد. دوره دوم حکومت باتیستا از یك طرف با مبارزات گروه‌ها و احزاب گوناگون انقلابی همراه بود و از سوی دیگر با حمایت‌های مالی و نظامی ایالات متحده آمریکا از رژیم حاکم بر کوبا ادامه یافت. در این سال‌ها، باتیستا همچنان در مقابل مردم مقاومت می‌کرد. از این رو، تلاش انقلابیون در سال ۱۹۵۸ میلادی به اوج خود رسید. در این سال حملات باتیستا علیه مبارزان مردمی با هواپیما و تانك و بمب‌های آتش‌زا توأم بود.

آمریکا نیز قوایی را برای کمك به دولت رو به زوال کوبا فرستاد و پلیس مخفی باتیستا نیز بر شدت عمل خود افزود. با اوج‌گیری مبارزات چریکی در کوبا سرانجام باتیستا مجبور شد در یکم ژانویه ۱۹۵۹ میلادی از کشور خارج شود و قدرت را به مردم بسپارد. بعد از استقرار نظام سوسیالیستی به رهبری فیدل کاسترو در کوبا نیز آمریکا دست از دخالت و یا ایجاد جنگ با کوبا برنداشت. اما تاکنون هیچ یك از این تلاش‌ها به نتیجه نرسیده است.

کودتای ظالمانه در برزیل

آمریکا رئیس‌جمهور برزیل، «گولارت» که با رأی مردم روی کار آمده بود را در مارس ۱۹۶۴ سرنگون کرد. در ۱۹۶۴ ژنرال کاستلو برانسو توانست با کمك و حمایت ایالات متحده آمریکا کودتایی را بر پا کند که در نتیجه آن بیست سال حکومت ظالمانه بر این کشور حاکم شد. گولارت می‌خواست در برزیل به اصلاحات ارضی دست بزند، ولی نیروهای محافظه کار و زمین‌داران بزرگ، با کمك ارتش مانع از اقدامات او شدند و با کودتای نظامی دولت او را سرنگون ساختند. وی نخست به اروگوئه و از آن‌جا به کشور آرژانتین گریخت.

در ۱۹۶۴ ژنرال کاستلو برانسو در برزیل توانست با کمك و حمایت ایالات متحده آمریکا کودتایی را بر پا کند که در نتیجه آن بیست سال حکومت ظالمانه بر این کشور حاکم شد

کودتا علیه نوریگا در پاناما

در ۲۰ سپتامبر ۱۹۸۹ نظامیان آمریکایی کشور پاناما را به دستور جورج بوش، رئیس‌جمهور وقت آمریکا به اشغال خود درآوردند تا ژنرال مانوئل نوریگا، رهبر وقت پاناما را بازداشت و در آمریکا محاکمه کنند. در این اشغال، بیش از ۲۰۰۰ نفر کشته شدند.

سرنگونی دولت کلمبیا

سال ۱۹۹۷ دیاگو موریلو- بجارانو و همدستانش پس از دخالت نظامی آمریکا برای سرنگونی پابلو اسکوبار روی کار آمد. اگر چه بهانه آمریکا برای دخالت نظامی علیه اسکوبار مبارزه علیه مواد مخدر بود اما در عوض این کشور از گروهی در کلمبیا حمایت کرد که طی ده سال بعد مسؤول ۷۵ درصد از قتل‌های وحشیانه مردم کلمبیا بود.

کودتای خونین در آرژانتین

دولت دموکراتیك آرژانتین با کودتای نظامی سازمان سیا در ۲۴ مارس ۱۹۷۶ سرنگون شد. بر اساس اسناد طبقه بندی نشده آمریکا در سال ۲۰۰۳، در اکتبر سال ۱۹۷۶ بین وزرای خارجه آمریکا و آرژانتین یعنی هنری کسینجر و گوزیتی بلافاصله پس از این‌که دولت نظامی و کودتا در این کشور به قدرت رسید گفت‌وگوهایی صورت گرفته است. در این سخنان کسینجر به‌صراحت از دولت کودتا حمایت کرده و بر جنگ نا عادلانه‌ای که در آن ۳۰ هزار نفر که اکثر آنها جوان بوده‌اند کشته شده و ۴۰۰ کودك نیز به سرقت رفتند صحه گذاشته است. کودتای سال ۱۹۷۶ آخرین تغییر دولت خشونت آمیزی بود که در این کشور به وقوع پیوست و به توصیه و حمایت مستقیم ایالات متحده صورت گرفت.

کودتا علیه دولت اصلاح طلب گواتمالا

گواتمالا نمونه دیگری از مداخله‌های آمریکا بود. در این کشور نیز ژاکوب آربنز گازمن، رئیس‌جمهور متمایل به حزب کمونیست‌ها بود. وی که اصلاحات ارضی مهمی را آغاز کرده بود با طراحی سازمان سیا در سال ۱۹۵۴م. سرنگون و به یك دهه عمر حکومت اصلاح‌طلب وی خاتمه داده شد. عوامل سیا در گواتمالا کلنل کارلوس کاستیلو آرماس را برای رهبری کودتا انتخاب کردند. وی در هندوراس مستقر و حمایت‌های لازم را دریافت کرد. هنگامی که این تهاجم با ناکامی روبه‌رو شد، آلن دالس بمب افکن‌های قدیمی جنگ جهانی دوم را برای آرماس ارسال کرد. هواپیماها مأموریت خود را بر فراز گواتمالا سیتی انجام دادند و به این ترتیب آربنز استعفا کرد.

سرنگون کردن دولت آلنده در شیلی

نسخه دیگری از کودتای مدل آمریکایی در شیلی در سال ۱۹۷۳م. رخ داد. هدف این کودتا ساقط کردن دولت ملی دکتر آلنده، رئیس‌جمهور منتخب مردم و طرفداران چپ‌گرای وی بود. در واقع پیش تر فرماندهان نیروهای مسلح سه گانه و سپس رئیس پلیس ملی روی کاغذ به انجام کودتا توافق کرده بودند. در سپیده دم ۱۱ سپتامبر نیروی دریایی کنترل شهر بندری والپاریزو را در دست گرفت. در پایتخت نیز ارتش ایستگاه‌های رادیو را تعطیل و اعلامیه‌ای در تأیید کودتا منتشر کرد. ساعاتی بعد تانك‌ها در برابر کاخ ریاست‌جمهوری مستقر شدند. محاصره کاخ ریاست‌جمهوری، حمله موشکی نیروی هوایی را نیز در پی داشت. آلنده پیشنهاد تبعید را نپذیرفت و خودکشی کرد و آگوستو پینوشه قدرت را در دست گرفت. این کودتا با حمایت آمریکا صورت گرفت و بدین ترتیب کشور دیگری که مخالف سیاست‌های آمریکا در منطقه بود از دور خارج شد.

کودتای مشابه علیه هوگو چاوز در ونزوئلا

کودتایی شبیه به کودتای شیلی در سال ۲۰۰۲ در ونزوئلا برضد هوگو چاوز رخ داد. چاوز از شخصیت‌هایی بود که به ستایش چهره‌های ضد آمریکایی همچون فیدل کاسترو می‌پرداخت. وی خواستار حکومتی بود که نظم موجود بین‌الملل را بر نمی‌تابید و بر مبنای معیارهای غربی، غیرلیبرال محسوب می‌شد. بدین ترتیب حذف چاوز در دستور کار آمریکا قرار گرفت و این هدف در اواخر ماه ژانویه ۲۰۰۲م. آغاز شد. به این ترتیب که جمعیتی از اتحادیه‌های کارگری و جامعه تجاری این کشور به خیابان ریخته و خواستار برکناری وی شدند. در ماه آوریل نیز عناصری از ارتش که مورد حمایت جامعه تجاری بودند تلاش کردند. وی را از قدرت برکنار کنند، اما دو روز بعد تسلیم شدند. عامل مهم در شکست کودتا پشیمانی برخی از حامیان ارتشی کودتا از دخالت در این پروژه بود. پس از شکست کودتا، آمریکا به عنوان حامی سازمان‌های فعال ضد چاوز و به‌ویژه حمایت از اتحادیه‌های کارگری به عنوان کشور خارجی مداخله‌گر شناخته شد.

کودتای ریگان در نیکاراگوئه

نیکاراگوئه پس از انقلاب ساندنیست‌ها، نیز به کشوری بدل شد که بر خلاف ایده‌آل‌های آمریکا قرار داشت و بنابراین نمی‌توانست از سوی این کشور تحمل شود. در سال ۱۹۸۱م. رونالد ریگان، رئیس‌جمهور وقت آمریکا به سازمان سیا اجازه داد از گروه‌های ضد ساندنیست‌ها حمایت کند و عملیات‌های مخفی برضد نیکاراگوئه انجام دهد. دولت ریگان ارتشی ضد انقلاب تحت عنوان کنترا را بدون تصویب کنگره، سازماندهی و تأمین مالی کرد. این ارتش متشکل از اعضای سابق گارد ملی سوموزا، حکمران پیشین نیکاراگوئه بود. علاوه بر این، آمریکا یك رهبری غیرنظامی را از میان برخی شخصیت‌های برجسته بورژوای مخالف شکل داد که تحت کنترل ارتش ضد انقلاب بود. به موازات این امر واشنگتن سعی کرد نیکاراگوئه را به لحاظ سیاسی و اقتصادی در سطح بین‌المللی منزوی سازد. افزون بر این، آمریکا با استفاده از پایگاه داخلی سلسله مراتب کلیسایی و به ویژه بورژوازی، فشار داخلی را بر ساندنیست‌ها اعمال می‌کرد. شکست کنترا در برابر ساندنیست‌ها پایان این تقابل نبود. در سال ۱۹۹۰م. محدودیت‌های اقتصادی که آمریکا بر ساندنیست‌ها تحمیل کرد موجب شکست آنها در انتخابات ۱۹۹۰م. شدکه کودتای آرام آمریکا در این کشور بود.

حمله نظامی به گرانادا

در ۲۵ اکتبر ۱۹۸۳ نظامیان آمریکایی به کشور گرانادا حمله کردند که کوچك‌ترین کشور جهان به شمار می‌آید. نظامیان آمریکایی با وحشیگری تمام به این کشور کوچك حمله و ساکنان آن را که به دفاع از کشورشان برخاسته بودند، قتل عام کردند. دستاویز آمریکا برای این حمله و این همه قتل و کشتار در معرض خطر قرار گرفتن دانشجویان آمریکایی مقیم این کشور بود. این کشور در آن زمان درگیرانقلاب مردمی بود. علت این حمله جلوگیری از قدرت یافتن حکومت طرفدار شوروی و کوبا در گرانادا بود.